

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Dominica quinta post Pascha

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

ad deum increpantē. De pmo j. **Coz. iij**
Tunc laus erit vnicuiq; a deo. De scdo
Ps. Tunc loqitur ad eos in ira sua. Item
boni vadūt ad deū inuitantē, mali pō ad
deū repulsantē. De pmo **Mat. xxv.** **Ue-**
nite bndicti p̄ris mei zc. De scdo ibidem.
Ite maledicti in ignem eternū zc. **Atten-**
dite. **Dultū** diligēter p̄co gitare debem?
hunc reminū vie z multū sollicitē videre
quā viam tenem? **Exēplū** narrat **Pe-**
ri alphonsus de quodaz heremita. **Uide**
in scdo aduentuali sabbato post p̄mā do-
minicam aduentus.

Uertū ar. **Aut. zc.** **Lauete** q̄ ne po-
tius cū malis q̄ cū bonis ambuletis:
ne magis inferni q̄ paradisi viam eligatis.
Nam vt dicit **ler.** **Imputandū** est ei q̄ ra-
lem elegit. ff. de minorib; l. cū in cōmoda-
to. **Nec** satis est partim tenere viam dei et
partim remanere in via diaboli: sicut mlti
aut. **Sed** necessariū est ad deū totalit̄ cō-
ueri: al̄s nō est vera conuersio. **Uñ** de pen.
di. j. s. hoc idem. **Cōuersio** d̄ cordis vn-
dic; p̄sio. **Nā** qd̄ valet q̄ miles regi aliqñ
obsequiū facit: sed aliqñ regis aduersario
seruit. **Expone** zc. notādo illō. **Coz. vj**
Que conuentio ch̄i ad belial?

Quinta quinta post Pascha
Sermo primus.

Petite et acci-

Pictis. **Joā. xvj.** **Estote** factō-
res vbi z nō auditores tm̄ fal-
vos. qm̄ si q̄s au. est ver. z nō fac. hic cōpa-
bit vno p̄side. vul. na. f. in spe. cōsi. em̄ se et
a. z statim oblit̄ est q̄lis fuerit. **Jaē. j.** **Ta-**
les esse debem? vt sim? digni accipe qd̄ in
oīone petim? **In** illis aut̄ vbiā p̄mo poni-
tur salutar; exhortatio: cum d̄r. **Estote** fa-
ctores zc. **Scdo** exhortatiōis rō. cū dicit
fallētes vos. q. d. sic em̄ fallerētis vosmet
ip̄os. **Tertio** rōnis cōfirmatio: cum d̄r.
Qm̄ si q̄s zc. **De** pmo **Ro. ij.** **Nō** audi-
tores legis iusti sūt: sed factores iustifica-
bunt. **De** secundo **Gal. vj.** **Nolite** errare
deus non irridet. **De** tertio **Mat. xij.**
Uidete vosmetip̄os. **Ubi** nota q̄ specu-
lū aniaz est p̄bū dei: vbi qlibet debet se vi-
dere: nō alios. **Petite** zc.

Primus articulus. **An** oratio sit actus
latric; nō. qz est actus p̄nie. **Con-**
tra. **Uo** spectat ad di reuerentiā. **Rūdet**
Rich. in. iij. di. xv. ar. iij. q̄ ozo est actus
latric; inq̄ntū q̄s orat deum vt sibi exhibeat
honore in recognitionē sūmi dñij: cum la-
tricia nō sit aliō nisi exhibitio honoris resti-
ficant; in eo cui exhibet sūmū dñitū. **Inq̄n-**
tū pō q̄s orat deū vt p̄ h̄ satisfaciatur d̄ pec-
catis suis vl̄ alioz: sic est actus p̄nie. **Hec**
Rich. **Pro** fund. **Nō** dubiū qn̄ ozo p̄-
tineat ad reuerentiā dei. **Uñ** **Gal. i. alex.**
Oia natura. f. naturantē q̄ de? ē venerantē
digne z orāt vt fata multiplicet: fer? z se-
mina reaugeat. **Notandū** tñ q̄ in genere
actū moralit̄ idē act? ex fine fortit̄ diuer-
sas spēs: vt d̄r **p̄s. v.** **Eth.** vbi d̄r q̄ me-
chans p̄ lucz est auar; z p̄ p̄cupiam ē
luxuriosus. **Cū** q̄ querit **An** ozo zc. **Dic-**
rñ. vt s̄. **Post** r̄sionē dicas. **Uituscunq;**
aut̄ p̄tur; act? sit ozo: certū est q̄ multū est
nob̄ necessaria z p̄ficua. **Dagnū** em̄ nō
ciū h̄z hō tractare in curia sūmi regis. **Nā**
pō in carcere corpis clausa nō potest illuc
ascendere: ideo op? h̄z nūciū mittere. **Nū-**
cius iste ē hūilis oratio. **Ecc̄i. xxxv.** **Uo**
Militant; se nubes penetrabit. **Et** sup̄ il-
lud **p̄s.** **Intret** ozo mea in cōspectu tuo. **Uñ**
cit **Aug.** **Dagna** virtus pure orōnis q̄ q̄
si qdam nunci? intrat: et ibi negocia pagit
quo caro puenire nequit. **U**igitur miseri
qui orare negligūt zc. **Lauēdū** est aut̄ ne
nūcius iste sit carne grauat;. i. ne sit d̄ his
que ad carnem ptinent z nō possit ad alta
volare sicut strutio. nec etiam sit retro gra-
dus: vt cum debet tēdere sursum; tēdat de-
orsum. f. petens terram: ne etiā in via deti-
neatur a phantasmatib; et cogitationibus
p̄rauis. **De** quo **Thren. iij.** **Opposuit** t̄
bi nubem: ne scz transeat oratio: ne pretea
sit mutus per indevotionē. **Cōtra** qd̄ d̄r
Ps. **Uerba** mea aurib; p̄cipe dñe. **Nep̄-**
terea sit inflatus per sup̄biam z nō possit
intrare p̄ angustam portam. **Judith. vij.**
Humilium z mansuetoz semp̄ tibi pla-
cuit deprecatio. **Debet** itaq; hō sacrificium
orōnis offerre purū/ sine macula et dimi-
nutione. **U**igura. **Leuit. xij.** **precipie-**
batur offerri agnus amniculus sine macu-
la et sine membroz diminutione. **Expone**
spiritualiter. **Si** autē sic offeratur oratio

Dominica. v. post pascha

erit grata dño Dat. xxi. Dia q̄cūq̄ pete
ritis in orōne credētes accipietis.

Secund⁹ ar. Triplex est faciēda orō
deratio de orōne.

Prima ē consideratio p̄suasive inductōis.
Secda est dispositiue p̄paratiōis.

Tertia est p̄fectiue p̄ditōis.

Circa p̄mū: notādū q̄ scriptura nos hortat
multipl̄ ad orādū Lu. xvij. Oportet ora
re z nō deficere. Col. iij. Orōni instate vi
gilantes in ea. et. j. Thef. vl. Sine inter
missiōe orate. et Lu. xxij. Vigilate z ora
te. Et pl̄ib⁹ alijs locis. Ad h̄etiā nos idu
tere debet maxie tria ad p̄ns p̄siderāda.

Primū ē orōnis q̄litas mltū dlectabil
Secm̄ dina liberalitas p̄sus iextiabil

Tertiu nra necessitas valde miserabil.

Circa p̄mū duplex ē p̄siderāda orōnis q̄
litas. s. honorabilitas: z utilitas. In h̄ ser
mone dicēdū de p̄ma O. aut orare sit op
m̄ltū honorabile pōt declarari ex p̄side
ratione triplici.

Dia ex pre dei recipient.

Secda ex pre sp̄scti mouent

Tertia ex pre celest̄ curie intercedent.

Prima sumit ex pre dei q̄ orōne nram re
pit: z cui orando loq̄mur Isid. d̄ sumo bo.

Cum legim⁹ de loquit nobiscū: z cū ora
mus cū deo loq̄mur. Chrys. Considera q̄n
ta est tibi p̄cessa felicitas q̄nta gl̄ia attri
bura orōnib⁹ fabulari cū deo: cū ch̄o mi
scere colloq̄a: optare qd̄ vel: qd̄ desideras
postulare. Is̄ dicebat abraā cū timore Be
nes. xvij. Loq̄r ad dñm meū cum sim pul
uis z cinis.

Secda consideratio sumit ex
pre sp̄scti mouent. Nā ip̄e sp̄sctus mo
uet nos ad orādū Ro. viij. Ip̄e sp̄sctus
postulat p nob̄ gemitib⁹ inenarrabilib⁹. i.
nos postulātes z gementes fac

Tertia
sumit ex pre celestis curie intercedentis: q̄
turba est tā honorabil z tñ ei⁹ officiū ē ora
re deū intercedēdo p nob̄. Hoc fecerūt sā
cti dū viuerent z hoc etiā faciūt in celis.
Uñ Apo. v. Viginquartuor seniores
habebat phialas plenas odoramentoz q̄
sunt orōnes sc̄toz. Hos ē etiā officiū ange
loz q̄ nō cessant p̄tinue ad deū clamare. si
cut d̄r Esa. vij. z Apo. iij. et. vij. Nc aut̄
nōrande sunt tres angelice p̄ditiones ora
ti necessarie.

Prima est puritas.

Secda est hūilitas.

Tertia est benignitas.

De p̄ma p̄s. Prope est dñs oib⁹ innocēti
bus eū o. iuo. eū in v̄itate. i. in puritate cō
sciētie. Contra Idem. Iniquitate si asperi in
corde meo nō exaudiet dñs. De scda p̄s.
Respexit dñs in orōne hūilitū zc. Con
tra Ja. iij. Sup̄bis de⁹ resistit. De t̄tia.
Dat. xvij. Si duo ex vob⁹ p̄senserint sup
ter. de oi re quācūq̄ petierit fiet illis a pa
tre meo. Contrapuer. xx. Qui obturat au
rē suā ad clamorē paupis: ip̄e q̄z clamabit
z nō exaudiet. Sūt q̄pe angeli purissimi:
hūiles: z benigni. Sim⁹ z nos tales. Est
insup orare officium ip̄⁹ ch̄i q̄n mundo
exisset sept⁹ orabat z plerunq̄ i orōne p̄
noctabat. vt d̄r Lu. vij. Dat. vij. z Dat.
xij. Est sic d̄r paul⁹ Ro. viij. Ip̄e est ad
dexterā p̄ris z interpellat p nobis. Vultū
z libent z nos orare debem⁹: nec p̄ aliq̄s
excusari ex difficultate orandi. Vultū ei
facilis res est orō. P̄s. Apud me orō deo
vite mee glo. Apud iustum semp ē qd̄ va
re p̄t sez orō quā si nō f̄t dare voce: tñ pōt
dare mēte z desiderio. Ip̄m em̄ bonuz de⁹
siderium orō est. De h̄ ibi et auro boni desi
derij. q̄ plus dat pl⁹ habet. Uñ miser est
q̄ de hoc dando parcus est. Pōt em̄ quis
excusare se de ieiunio z elemosina: sed de
oratione nulla est excusatio. Sed heu qd̄dā
p̄gri vellent qd̄m alienis orōnib⁹ salua
ri: s̄z nolunt seipos iuuare orando. Ec
pluz cuiusdā quadrigarij. Quadrigarij via
cecciderat z ip̄e sedens in luto a trāseuntib⁹
auxiliū petebat. Venit qd̄dam nobilis ma
num extendens vt iuuaret eum. S̄z cū mi
ser ille nec veller surgere nec manū mittere
seu p̄ponere ad quadrigam s̄z differebat:
recessit nobilis indignatus dicēs. Ex quo
miser non iūgas te: nec ego curam de te ha
beo. Sic facit ch̄ristus. Aug⁹. Qui crea
uit te sine te non iustificabit te sine te.

Tertius articulus. Audistis zc. Et
notate quoniam oportet nos habere
sanctoz z angeloz condiciones cum orare
volumus. Uñ etiā vt dicit Bernardus.
Ip̄s angeli assistunt debite orantibus. iō
digni essemus cum deo loq̄i. Quere pa
rabolā ser. viij. de epiph.

Sermo secundus

Petite et acci.

zē. Qui ar pmaserit i lege p. li. z pma. i ea: nō au. ob. fa. sed fa. hic de. i factō sus erit. Jac. j. Qui talē petit z accipit. Ibi ar notat pmo legē euā gelice nobil' dicitio: cū dicit Qui p. i. le. p. li. Secōdo ei' vtil' executio: cū dicit nō au. obl. fa. zē. Tertio desiderabil' retributio: cū dicit Hic bñs i factō s. erit De pmo. ij. Coz. iij. Ibi spūs dñi: ibi libras. De secōdo z tertio Jo. vij. Si māsērit i fōmone meo: pē discipli mōeritis. et co. vi. z p. li. vos.

Petite z acci. zē.

Primo ar. An sit aliqd defmiate pe/ rēdū a deo in orōne: Q. nō. qz i gno/ ram' qd nob sit expedies. Cōtra Bar. vj. docuit nos chīs defmias petitiōnes facere in orōne dñica. Rūdet Rich. in iij. di. xv. Quedā sūt qbz nō possum' male vti: sic vti: grā: z glia. et talia sūt defmi nate petēda in orōne. Quedā sūt qbz bñ z male possum' vti: sic hīe diuitias: vxorē: z filios z hmōi. Et talia nō sūt determinate petēda: sed sub dicitioe. s. si de' pūider illa ad salutē nram vtilia. Quedāz aut sūt qbz bñ vti nō possum': sicut sūt petā. Et talia nullo mō sūt petēda. Dec Rich. Pro fund. Nihil est desiderandū aut petēdū hōnestatē. vñ dicit Tull. li. de amicitia. Ab amic' honesta petam'. Vñ nec bona cor/ poris: puta sanitatē debem' petere: nisi p qnto subseruire pōt anie nre sanitati. Ido cōuenientissime dicit Juuenal. Orandū ē vt sit mens sana in corpe sano. Cū itaqz qrit An sit aliqd zē. Dic rñ. vt s. De hmōi tñ itez sum' infra dicitur. vix ser. vij. Expe/ spōtione itaqz patet q nō d' frenis aut cor poralib' pncipalr orare debem': sed p ce/ lestib' z spūalib'. Audite q nec orare nec vouere scit' nisi p corpe: p terrenis. et pro sia nihil. imo qd petus ē mlti aliqn a deo petūt cōplēctū maloz desiderioz z nō cūmēri prioz. Tal' ē ozo deo execrabilis Ille aut bñ orat q vt dicit Aug. orādo deuz qrit. In orōne itaqz cor surū hīe dēm': vt sit ozo oino igne charitat' succēsa. Redo/ let qppe tbus igne succēsu: repositū pō nul lū dat odorē. Sic ozo igne charitat' succē

sa apud deū redolet. Figura Aueri. xvj preceptū fuit tollere thuribuluz: z hausto igne de altari: mitti incensum desup. Spū ritualr p thuribulū subaudi cor nrm. Per ignē de altari subaudi charitates de altari cruc' acceptā. p incensum pō orōnem. Ps. Dirigat ozo mea sicut incensum zē.

Secūdus ar. In pced. zē. Hic d' vti/ litate orōis q mltā z mag' ē. Jac. vl. Vltū valet dep. iusti assidua. Et addu/ cit exēplū de Helia. Vide ibi. Jo Ber. Nemo quipēdat orōnem suaz: qm ipse ad quē oram' nō parupēdit eā. sed aut da/ bit qd petim': aut qd nouit vtilius. Sūt aut ad pns pōsiderande tres orōnis vtili/ tates. Est em oratio

Placatiua
Lucratiua
Defensiuua

Primo est placatiua. s. ire dei. Vñ Exod. xxxij. Moyses p orōnem placauit irā dei p pōlo q vitulū adorauerat. Et Aue. xvj. Harō p pōlo deprecatus ē et plaga cessauit. Et Jone. iij. Aniuite clamātes ad dñm: iram dei placauerūt. Sic z vos nūc ad deū clamet' orātes: vt placet' irā dei que postmodū. s. p' mortē i placabil' erit. Eze. vij. Nō parceret ocul' me' neqz miserebor.

Secōdo est lucratiua. s. venie: grē: z glie. Vñ orātib' aplis dat' ē spūscūs. et Lu. xj. P' v' celest' dabit spm bonuz petētib' se. Tertio est defensiuua. s. hōstiles ne/ qrias. qd figuratū est Exo. xvij. in pugna iust' h' amalech que moyses orōne deuicit.

Chryf. Scabat moyses in mōte n' armis sed p'cib' pugnaturus: sic moyses orante vi ctoria: cessante mesticia: p'uerāre p'ce/ p'ue uerās victoria roborat. Quis em iustozū nō orādo pugnauit: q's non hostē orando deuicit. Propterea etiā dicit Tob. iij. Hoc aut p certo hz ois q colit te z orat te quia vita ei' si fuerit in tribulatrione liberabit. Vñ ps. Ad dñm cū tribularer clamau: z exaudiuit me. Exemplum aut notabile quō ozo defēdit h' spūales inimicos. Nar rat Gre. in. iij. dial. Theodor' valde inq' er' fuit: q in meo monasterio frēm suū ne/ cessitate mag' q' volūtate secut' ē. Cui m' mū que erat siqs ei d' salute sua loqref. Cū aut pduct' fuisset ad mortē in pestilē tia qdā q magnā grē vrbis rome p'supst

Dominica. v. post Pasca

et extremū spm ageret / cōuenerūt frēs vt
et exiitū orādo pregerēt. Itaq; corp^o eius
ab extrema pte fuerat p̄mōrtuum. in solo
t̄m pectore vital calor adhuc palpitabat.
fratres aut̄ tāto ceperūt obuiet^o orare q̄n̄s
to videbant eum sub celeritate discedere.
Tūc repēte cepit clamare / magnisq; voci
bus orōnes eoz̄ interrūpere di. Recedite
recedite: Ecce diaconi ad deuorandū me
dat^o sum q̄ p̄pter vīaz p̄ntiā deuorare me
nō pōt. Caput meū tā in ore suo absorbu
it: date locū vt faciat qd̄ est factur^o. Tūc
frēs ceperūt dicere. Quid est qd̄ loq̄r^{is} fra
ter: Signū cruc^{is} tibi imp̄me. Rūdebat cū
magnis clamorib: di. Volo me signare:
sed nō possum: q; hui^o draconis squamis
p̄mōrt. Tūc frēs in terrā p̄strati ceperunt
vehemēt^o pro ei^o creptiōe orare. Et ecce
subito eger cū magnis vocib: cepit clama
re: di. B̄nas ago. Ecce draco q̄ ad me de
uorandū venerat fugit / vīis orōnib: expul
sus stare nō potuit: p̄ p̄ctis meis interce
dite q; p̄uertit pat^o sum et fūdite habitum
relinq̄re secularē. Postq; p̄o ad deu^o toto
corde p̄uersus est / deniq; flagellis attrit^o:
tunc ei^o ania carne soluta est. Vñ patet q
oratio est p̄ spūales neqtias defensua. p̄
pterea etiā dicebat saluator: Matt. xxvj.
Vigilate z orate ne intret^{is} in tētatōez. i.
ne sup̄emini.

Tertiar. Aud. rē. Cauete q̄ ne tor et
tāz bonis p̄pter orādi negligentiam
p̄ueni. Dicit em̄ regula iur^{is}. Dānū quod
q̄s sua culpa sentit / sibi nō aliter oz̄ ip̄uta
re. ff. de re. iu. l. Qd̄ q̄s. Priuationē itaq;
grē z alioz spūaliū nō oz̄ q̄s ip̄utare diui
ne seueritati: sed sue seueritati. Et. xj. q. ij.
Audi. Pone casum de eo q̄ negligit pete
re a rege misericordiam z grām / cū tñ cert^o sit
regē esse benignū. q̄ idēre merito p̄uatur
reg^{is} grā rē. Expone notādo q̄ de^o est be
nignissim^o oib: ad se redeūtib: Ezech.
xviij. Nolo mortē peccōris: sed vt magis
p̄uertat z viuat.

Dñica. v. post pasca Sermo tertius

Petite et acci
rē. Siquis putat se religioz eē
nō refrē. linguā suā: s; tē. cor suū
hui^o yana est religio. Religio mū. z ima.

apd̄ de. z pa. hec ē: vīst. pu. z vī. in tri. eoz:
et ima. se custo ab h̄ secto. Jac. j. Sic fa
ciētes petūt z accipiunt. In illis aut̄ p̄bis
ostēdit brūs Jacobo tria p̄tinere ad verā
Primū est lingue refrenā / (religiōe.
tio. cum dr. Siquis putat rē.

Secūdo misericōdie exhibitio. cū dr. Reli.
Tertiu^o inocē / (mū. rē. ē visitare rē.
tie obseruatio. cū dr. z ima. se custo. rē.
De p̄mo Eccl. xxvij. Attende ne forte
labar^{is} in lingua. De secūdo glo. Amb. sup
illd̄. j. Tim. iij. Pletas ad oia vñ ē: dicit.
Dis sūma discipline ch̄riane in misericōdia z
pietate ē. De tertio ps. Nō puab bonis
eos q̄ abulat in inocētia rē. Petite rē.

Prim^o art. An nob̄ sit vñ rē z expedi
ens orare sc̄tōs: Q; nō. De^o ē misē /
ricordior q̄ q̄cūq; sc̄tūs. Lōtra: est vīus
ecclie. Rñ. Bona. in. iij. di. xlvj. q̄ de
vñ rē z de^o etiā decreuit q̄ sc̄tōs regare /
mus p̄p̄ triplicē cām. P̄tio p̄p̄ n̄ras ino
piam. Sum^o em̄ inopes in merēdo: vt sic
vbi n̄ra nō sup̄petit menta: patrocinetur
aliena. Inopes in p̄tēplando: vt q̄ nō pos
sum^o asp̄icere sūmā lucē in se: asp̄iciam^o in
sc̄tis. Inopes etiā in amādo: q; miser hō
aliqui se sentit mag^{is} affici ad vñ sc̄m q̄
circa deū. iō dñs cōpassus n̄re iopie volu
it nos rogare sc̄ōs. Ille ergo qui erat in /
dign^o apd̄ deū: aliqui rogādo sc̄ōs effici
dign^o / Secūdo p̄p̄ sc̄tōz gliaz. q; de^o vult
sc̄ōs suos gl̄ficare. Vñ p̄ ip̄os vult mi
rabilia facere vt eos laudem^o. Et nō tñ
h̄ p̄ sup̄mos sc̄ōs: s; etiā p̄ infimos. Ter
tio p̄p̄ dei reuerentiā: vt peccō: q̄ deū offen
dit q̄si nō audeat deū in p̄pria p̄sona adire
s; amīcoz p̄ciōcia ip̄lorare. Et p̄ h̄ patz
rñtio ad obiectū: q; bonuz est aliqui a deo
resistere ob reuerentiā. hec Boni. P̄tio sū
damto. Spandū est dū viuim^o n̄ras p̄ces
apd̄ deū mltā valere. Qui. d̄ p̄to. Dū p̄
bet faciles adit^o venerabile replū Spera
dū est n̄ras posse valere p̄ces. Et h̄ ex no
bis n̄ possum^o qd̄ necessariū est obtinere:
nō tñ est despandū. q; neq; h̄ est nob̄ ip̄os
sibile qd̄ p̄ sc̄ōs possū^o obtinere. Dicit em̄
Arist. iij. Eth. Que p̄ amicos possumus:
etiā p̄ nos aliq̄l^o possū^o. S; q̄rit: qd̄ op^o
est rogare sc̄ōs: cū de^o sit misericordior:
Dic rñ. vt s. Et q̄ p̄clude qm̄ duotissime
imp̄lorāda sunt suffragia sc̄ōz. B̄t. ter.

de oib; scis. Sumope desiderada sūt no-
bis suffragia scōz: vt qđ nra possibilitas
nō obtinet: corz nobis incessioe donetur.
Sed petate qm̄ cū magna reuerētia rogā-
di sunt scī q̄ sūt milites imo reges et nī re-
gnī. Ideo ad ipos rogādos z mlto forti⁹
ad rogandū deū est nob̄ necessaria cordis
ppatio. Horate: Litarista ppar̄ citbarā
anteq̄ pulset corā aliq̄ magno dñō: alā s
nullā melodīā faceret. Sp̄ialr̄ volēs pul-
sare añ dñm̄ aut scōs et⁹: p̄us dz cor suū
disponere ad q̄erē tranquillitātē. Hoc atten-
dite q̄ sp̄ pleni passionib; et zupiscētis i/
ordinat; est; **Figura. iij. Reg. viij.** Sa-
lomō puḡ disposuit tēplū z postmodū in/
trās ad dñdū exaudir̄ est. Sp̄ialr̄ tem-
plū. i. cor nrm̄ ppari debet si volum⁹ exau-
diri. Eccl. xvij. Añ orationē ppara anī/
mā tuam.

Secūdu ar. In p̄ced. zc. Hic de p̄-
suna liberalitate respectu orātū que
matie nob̄ tribuit fiduciam recurrēdi ad
deū. Apparet itaq; hui⁹ liberalitas ex tri/
bus.

Prima est p̄sideo (p̄lici p̄sideratiōe.
ratio amorose denominatiōis.

Secūda est cōsideratiōe gratiose exhorta-
tiōis.

Tertia est p̄sideratiōe fructuo-
se p̄missionis.

Prima est p̄sideratiōe amorose deno-
tiōis. qz vult qđ orādo nominem⁹ eū pa-
trē dī. P̄ n̄ q̄ es i cel. **Be. Dionis** eius
p̄ncipiuz patris nomie dulcescit: prestat
mibi fiduciā impetrādi. **Aug⁹.** Hoc no-
mine charitas excitat z supplex affect⁹ ac
p̄suptio ipetrādi q̄ petitur ium⁹ cū vicz p̄-
us q̄ aliqđ peterem⁹ tamagnū donū acce-
pim⁹ vt deo dicere p̄ n̄ audeam⁹.

Secūda est p̄sideratiōe gratiose exhortatiōis.
qz hortat nos dñs ad petendū. cū d̄s **Pe-
tite z accipietis. Jo. xvj. et Luc. xj. Aug⁹.**

Dñs Iesus inter nos petirō: cū p̄re da-
tor. nō vtiq; tātū nos hortaret vt petere/
mus nisi dare veller. Erubescat huana pi-
gricia. plus vult ille dare q̄ nos accipere.
plus vult ille misereri q̄ nos a miseria li-
berari. nā illō qđ nos hortat; p̄ nos hor-
tat. Sed forte dices. Cū sit taliberal: qđ
op⁹ est eū rogare; cū ille necessitates nras
nouerit: Audi **Aug.** ad **Probā** de orādo
deū. **Alia** nob̄ de⁹ ex sua libalitate p̄stat
nō petira. sed q̄ vult aliq̄ prestare nob̄ pe-

tentib; hoc est p̄ nram utilitatē: vt. s. si/
ducia q̄ndā accipiam⁹ recur: redi ad deū: z
vt recognoscam⁹ eū eē bonoz nroz auctoz
rē. **Tertia** ē p̄sideratiō fructuose p̄mis-
sionis. quia petentibus dare p̄mittit **Jo-
annis. xvj. Petite et accipietis. et Luc. xj.**
Petite z dabit vob. **Chrys.** Petēt; negli-
gētia rephendit vbi de dant; miscōia non
dubitat. **Ve** aut certā fiduciā habeam⁹ in
et⁹ p̄missio: simile iducit **Lu. xj.** de amico q̄
p̄pter importunitatē amici veniet; media
nocte z petēt; surgit z dat ei panes neces-
sario **Beda.** **Lopatio** est a minor. Si
em̄ amic⁹ hō surgit ex lecto et dat non ex
amicicia sed redio cōpulsus: quāto magis
p̄ dat q̄ sine redio largissime dat qđ pe-
tit. **Et sicut d̄t Aug⁹.** Qui nos hortatur
vt petamus ei displicet si nō petam⁹. **Uñ**
et post illam similitudinē subiungit dices
Et ego dico vob. Petite z dabit vob zc.
**Petite inq; .s. orando in fide: z dabit vo-
bis. q̄rite. s. in spe: z recte viuendo: et inue-
niet;.** **Pulsare. s. charitate z p̄seuerādō. et**
**apiet vobis. Et cōsequenter vt nos secu-
riores faciat: ponit compationem z exem-
plū patris carnalis qui libentissime dat si-
dis bona necessaria que petunt. Et ponit**
exemplum de tribus quibus significatur
ea que a deo debemus postulare. Primo
**de pane qui significat charitatem. quia si/
cur sine pane omnis mensa inops dicit: sic**
sine charitate omnis virtus inanis. Huic
aut opponit duriciā cordis q̄ per lapidez
significat. Secundo de pisce q̄ nascitur z
nutrit in aqua: p̄ quem intelligit fides q̄
in baptismo nascit; z in aquis. i. tribulatio-
nibus meliorat. Huic est p̄trarius serpens
propter venenū infidelitatis. Tertio de
**ono in quo est spes fetus. per quod signi-
ficat spes que est de non habit;. Huic cō/
trariatur scorpio cuius cauda est veneno-**
sa: et significat desperatiōez. Et subdit do-
minus. Si ergo vos cum sitis mali zc. q.
**d. Si pater carnalis qui malus est ad cō/
parationem diuine bonitatis respectu cu-**
tus nemo est bonus: qui etiā dicit malus:
quia ad mala pnus: dat bona sibi a dō da-
ta. s. temporalia filio petēt; multo magis
p̄ vester celest; q̄ ex natura sua bon⁹ est et
**p̄ p̄ eētā dabit s̄ p̄m bonū. i. bona spūa/
lia petentib; se. Exemplum de hac dō**

Dominica. V. post pascha

liberalitate habem? i latrone dextro q̄ so-
lū perebat vt dñs eēt meor sui. Et ip̄e di-
xit ei Hodie meū eris ipadi. Amb. Ube-
rior ē gr̄a q̄ p̄catō.

Tertiar. Aud. rē. Dissert q̄ orare ne-
gligūt cū sit tāta dei liberalitas: n̄ mi-
rū si tales diuis p̄uant b̄nificijs. q̄ lex dīc.
Vigilantib; z nō dormiētib; fm iura sub-
ueniendū ē. ff. ad vell. l. ij. §. Verba. Et d̄
rex p̄mutatiōe. Cum vniuersoy. z de os-
na. Inf̄ dilectos. Audite: si rex mādaret
vt ad eū irent ciues hui; ciuitatis petitori
q̄d vellent z accepturi: nōne vituperādī ef-
sent si negligeret zc. Expone z applica no-
tādo illud Bar. xij. Videte: vigi. z o.

Sermo. iij

Petite et acci-

piet; zc. Amē amen dico vob.

Si q̄d petierit; pa. i no. meo

Primū petitionis conditio: cū dīc. Si
q̄d petierit; pa. in no. meo.

Secūm rei petite p̄missio: cū dīc. dabit v.

Tertiu p̄missiōis certificatio: cū dīc. Amen amen.

Pro p̄mo Aug. Nō petis in noie salua-
tionis q̄cqd petis z rōne salutis. De secūdo
Lu. xj. Petite z dabit vob. De tertio Jo.
xij. Ego sū via vitas z vita. vitas in quā
infallibilis certos nos faciens.

Petite zc.

Primar. An sc̄i coḡscāt aīones no-
stras: Nō. Aug. li. d̄ cura p̄ mortu-
is agēda. Neiciūt mortui q̄d agāt viui eti-
am eoy filij. Contra Greg. xij. mo. Hoc
d̄ sc̄is aiab; sciēdū ē q̄ cū oīpotent; dei cla-
ritate videt: nllō mō credēdū ē q̄ foras sit
aliqd q̄d ignoiet. R̄ndet Bon. in. iij. di.
l. Est aliqd coḡscere duplr. s. p̄p̄ia p̄sidera-
tiōe/ vel alteri; instructiōe. Cognitio p̄ p̄-
p̄ia p̄siderationē ē duplr. Aut em̄ ē reivr
p̄nt; z p̄ certitudine. Aut ē rei vt absent; z
p̄ q̄ndā cōsecuratiōem. Silt; cognitio p̄
instructiōne ē duplr. Aut est em̄ p̄ reuelati-
ōne dei/ aut p̄ reuelatiōne alteri; Cū sit ita
q̄ q̄duplex mod; coḡscendī: prim; non ē
in aiab; sepatīs q̄ntū ad act; n̄ros q̄d iū-
sūt i loc; sibi deputat; . distāt em̄ a nob; ni-
si diuina fortasse p̄missiōe veniāt ad nos.

Sc̄os i dānat; eē potest n̄ i bonis q̄ hūc
admirt; error; z dubieras. Tert; ē tm̄ i
bonis. Quart; p̄t eē in bonis q̄b; referūt
angeli boni/ z in mal; q̄b; referunt demōes
vl̄ ip̄i dānat; . Hec Bon. Dic̄ aut; Tho. q̄
cū nulla rectitudo desit sc̄is z ad rectitudi-
dinē voluntat; spectat quēlibet velle ea q̄
ad ip̄m p̄tinent z ad p̄fectionē b̄ritudinis
exigūt q̄ b̄o habeat q̄cqd velit z nihil ior;
dinatē velit. hoc aut; ad brōy gl̄iaz p̄tinet
q̄ oīent; z indigentib; auxiliū p̄stent ad sa-
lutē. sic enī dei coopatores efficiunt q̄ ni-
hil est diuini; vt dīc Dion. iij. c. celest; die;
rarebie. Jō manifestū ē q̄ in p̄bo coḡscūt
vota z deuotiōes confugētū ad se. Hec
Tho. in. iij. Pro fund. Vis Amicus ve-
rus desiderat q̄cqd amico est necessariū si-
cut faceret p̄ seip̄o. Juxta illd̄ q̄d dīc Te-
rent; . Uer; p̄bum h̄ est eē cōia amicorū
in se oīa. Ideo etiā vt dīc Arist. ix. Eth.
Amic; bona opat; amico vt p̄t. Cum itaq;
sc̄i sint amici n̄ri veri: credēdū ē q̄ nobis
subuenire volūt z n̄ras indigētias coḡscē-
re vt nobis succurrāt Cū q̄ q̄nt; An sancti
zc. Dic̄ r̄n. vt s. Ex q̄ conclude q̄ cū mul-
ta deuotiōe z reuerentia rogare debem;
sanctos acti eos palā facie ad faciem vide-
rem; . qm̄ z nos orantes benigne aspiciūt
z de n̄ra deuotiōe letant; . qm̄ vt dīc Aug.
li. sol. Quotiēs b̄n agim; gaudēt angeli z
eadē rōne alij sc̄i. Sz time dū ne p̄t men-
tis impuritate neq; de; neq; sc̄i n̄ras oīo-
nes videāt oculo miscdiē. Nā dīc Esa. li.
Iniquitates v̄re diuiserūt inf̄ vos z deū ve-
strū/ z pctā v̄ra absco derūt facie ei; a vob;
ne exaudiret zc. Aud. o pctōies. Purgata
s̄o p̄scia si deū z sc̄os rogam; nullaten; ē
diffidēdū qn̄ libent; audiamur Horate q̄o
q̄ necessaria sit nob; oīo si volum; surū ad
deū z sc̄os ire. Nēo em̄ p̄t vltra facultatē
nature facere nisi cū istrumēto ad h̄ req;
sitor; b̄n disposito. Verbi gr̄a Nō q̄ quis
est nō p̄t surū ascendere nisi mediāte scala.
Spūalr; nos pctis aggrauati surū ascendere
n̄ possum; nisi p̄ scalā oīonis q̄ pedē
h̄z i tra z caput i celo. Figura Gen. xxvij
Jacob vidit scalā sumuras ei; celos tā gē-
bat zc. Spūalr; p̄ scalā oīone itellige p̄ ta-
cob a facie esau fugiētē fidelē fugiētē a fa-
cie diaboli q̄ p̄ oīone ad deum debz ascen-
dere Ro. xij. Oīoni instātes.

Secundus arti. In pceden. 22. Hic de
tertio qd est nostra necessitas misere-
rabilis q maxime est triplex.

Prima est necessitas impetratiois terre/
norum.

Secunda est necessitas adeptiois di/
uinorum.

Tertia est necessitas euitationis peric/
ulorum.

Prima igit est necessitas 22. Terrena em
sunt a deo petenda p necessitate vite. Sic
em ait Aug. ad proba. de oratio deū. Hoc
licet orare qd licet desiderare. Temporalia at
licet desiderare: sed pncipalr nō debem?
vt dicit Tho. ij. ij. vt in eis finē pstituam?
sed sicut qm adminicula quibus iuua/
mur ad tendendū ad beatitudinē per q
vita corporalis sustentat: etia organice de/
seruiūt ad acc? virtutū. vt dicit phs. j. ethi.

Secunda est nēritas adeptiois diuinorum.
Sic et glorie q a solo deo hā pnt et qz nul/
lus est capax: nisi desideret et petat. Unde
Bd. Ad hoc peti se vult vt capax es eoz
dōz fiat q petat. et Aug. Tota vita homi/
niani est scdm desideriu: qd desideras:
nō vides: sed desiderado capax eris. Ibo
nullū credim? ad salutē: nisi deo inuitate
venire: nullū inuitatū nisi dō adiuuare bo/
nā opart: nullū nisi orante dei auxiliū pme/
rent. Sed forte qrit aliqs An oio sit in p/
cepto: Rūdet Tho. in plibus locis: vt in
ij. di. xv. Et. ij. q. lxxij. q oio qnq? est
in pcepto. Primo em ad horas canonical
tenent bñficiatū et in sacz ordinibz pstitu/
tū: religiosi pfecti. Secdo tenet qlibz p se/
orare: spualia petendo pprim cū grauter
tentat. Tertio p prozio in casu nēritatis:
qñ p aliū n iuuaret in tēratōibz suis h me/
scire. Tūc em locū habz illd Amb. Paule
fame morientē. s. spūalr: Si nō pauisti/oc/
cidisti: s. h difficile est scire. Idcirco lau/
dabile ē q aliqs frequer etia p alijs oret/
gnat. et maxie in nēritate pstitutis Lbry.
sup. Bar. Pro se orare nēritas cogit: p al/
tero autē charitas fratnitatz hortat. Dul/
cior est ar apō deū oio nō quā nēritas trās/
mittit: s. quā fratnitatz charitas pmedat.
Quarto dñies diebz: et pctuis festz tenet
qlibz orare ad pfo: mādū se mīstris ecclie.
Tertia ē nēritas euitatiois piculoz qbz
vitz nra miserabil? p dicio subiecta ē: de qz

bus multū elegans loqu f Aug. xxij. de ci/
ui. dei. c. xxij. Vide si vis. Cōsiderare qd
pe debem? q in hac vita sum? qñ naute
trāstretates. Eccl. xliij. Qui nauigāt ma/
re enarrēt pericla ei?. Itē vt pegrini per
desertū transeūtes. ij. Loz. v. Quid sum?
in corpe pegrinamur a dño. Itē vt mili/
tes in cāpo dimicātes Job. vij. Dilictia
est vita hoīs sup terrā. Propt hec picula
et multo fortz? pro piculo extremo futu/
ro o: are debem?. Lu. xij. Vigilate itaqz
omī tpe grates vt digni habeamini effu/
gere hec oia que futura sunt et stare añ fa/
ciē filij hoīs. Et videt in omī desolatōne
et piculo recurrēdū esse ad orōnem. scđi
p. ra. r. Cū ignoramus quid agere debēa/
mus h solum residui habem? vt oculos
nros dirigam? ad te. Diligēter ergo attē/
tis periculis qbus pntine subiaccm? pti/
nue clamare dz vnusquisqz ad deū. d. De?
in adiutorium meū intende. **E**xemplū
Barth. vij. Discipuli vidētes piculum
maris clamauerūt dicētes. Dñe. 22. Sal/
ua nos perim?. qd et a nob cōtinse dōm
est qui in tātis miserijs sumus: qrum pti/
degratio cū diuine liberalitatis recogniti/
one nos efficaciter hortari debet ad orā/
ndum. Un Hugo de serō victo. i. li. de vir.
oradi. Quo studioz quo affectu a nob orā/
ndus sit de? ex nra miseria sum? et ei? misē/
ricordia cōsiderare possumus. In cōside/
ratōne nre miserie discamus q nobis ne/
cesse est petere. In cōsideratōe pō diuine
mīcordie pfiducialr debem? postulare
Cōsideremus q sit breuis vita nra q sit
via lubrica/ q sit mors incerta. Cōsideret
vnusqz mala sua ppria. Et dū erum naz
huius vite cōsiderat: que sit etia celestis
patrie suauitas attendat. Hec ille

Tertius artus. Aud. 22. Cauete ne
p negligentiam oradi i piculis et mi/
serijs remaneatis. Rex dicit. Si quis sua
culpa eget. indignū est ei subuenire. ff. de h/
positi. l. Bona fides. ar. ad hoc oppositū
lxxvj. vij. c. Non satis. Pone casū de eo q
fame et frigore piclitans negligit petere
auxilium cū tamē moneat petere et acci/
pere. Expone et applica notādo illud scñ.
Turpis est iactura q negligentiam fit.

Sermo quintus

Dñica. v. post pascha

Petite et d.

Petit hora cum tā non in
prouerbij loqr vob. s. pa.
lā de pte meo ānūciabo vob. Jo. xvj. Pa
lā ānūciat domīn' diuina mystēria de
uote petētib. In ill' at' p' b' trīa s' notāda.
Primū est pmissiois pmp'itudo. cū dī.
Venit hora. S' cōm claritudo. cū dicit.
cū tam nō in puerb'is loquar vob. Terc'
tū est certitudo. cū dicit. ānūciabo vob
s' ego ipse qui mēiri non possum De his
Ehy. Obubrāta erāt q' dicta erāt: sub
iūxit Hec in puerb'is locut' sū vob. Ue
nit hora cū tā nō i puerb'is loqr vob. i. erit
t'ps qñ scietis oia māifeste. Dicit at' resur
rectōis t'ps. s. pa. de pa. m. an. vob. Eteim
q' dragita dieb' disputauit s' eis pgrega
tis loqns de regno dei. Et nūc ait. i. timo
re exntes nō attēditis his q' dicūt. tunc at'
Resuscitatū vidētes poterit' oia palā dis
cere. Petite. zc.

Primus articulus. An scī orēt p no
bis. nō. Dicit Anf. i. psol. Beati
erūt oipotētes sue volūtāt' sicut deus sue.
q' cū nullus orat qd p se p' sicut d' Aug.
li. de correc. z grā. Si scī volūt' nostr' bo
nū: nō hnt ppter h' orare. Cōtra: Ecclia cōi
ter orat di. Sctā maria ora p nob. Rūdz
Bona. in. iij. di. xlvj. q' sic d' mgr in lra:
Scti p nobis orāt. Rū. duplex ē: Una est
q' videt n'fam nēitatē in q' nos indigem'
ad alijs releuari. Alia ppter d' volūtātē:
q' vult vt vnū mēbz aliō releuet z q' p in
uicē sollicita sint mēbra. Ad illd qd obijcīt
dicēd. q' volūtāt' dupl'r p'at. Aut ad actū
p'riū: vt volo h' facere. Aut ad actū alienū
vt volo vt ali' h' faciat. In dīco q' aucto
ritas Anf. est respectu act' p'riū: s. p'itō
salut' ē respectu act' diuī: vt. s. de' saluet
Hec Bon' Pro fund. Nō sic ē de curia
celesti sic d' curia t'renoz d'noz. de q' ouid.
sine titulo. Curia paup'ib' clausa ē dat cē
sus honores. Et in li. de fal. In p'cio p'ciū
nūc ē dat cēsus honores L'esus amicitias
paup' vbiq' iacz. S' in celesti curia libent'
s' oēs scī p nob incessores desiderātes
nob ipendere auxiliū. Et h' ē eis grātissimū
Iuxta illd Aristō. ij. pol. Amic' auxiliari
dulcissimū est. Cū q' grāt' An scī zc. Dic
rū. vt s. Ex q' pclud' q' mltū gaudere de/

hem' venerādo sc'tōs: puta in eoz festiuit'
tatib: s. z in z ibi est vno p'fundi debem'.
Ber. ser. de vig. aploz pe. z pau. In festi
uitatib' sc'tōz debem' gaudere z p'fundi:
gaudere qz p'nos p'missim': p'fundi quia
imitari nolum'. Auditeo mifi p'ctōres q'
cū sc'is tādē regre spāt' / z tñ diabolu mā
gis q' sc'tōs imitari vult': qñ dño rebel
les estis. Redite igit' ad corz exēpla sc'tōz
imitari studeat': z sic pculdubio p vobis
orabūt v'iam salutē desiderātes. Fig. ij.
Dach. j. Fratrib' q' sūt in egypto salutes
dicūt fratres q' s' hierlyanis. Spūal'r fra
tres q' sūt in egypto. i. mōdo tenebroso nos
sum' q'bus optāt salutē frēs n' q' sūt hie
rosolymis. i. in ciuitate celesti q' est citas
pacis. Osi sc'i n'fam salutē z soteratē op
tāt: q'seruētē optare debem' p'ire ad
eoz p'ortū. Ido Bern. ser. de oib' sc'tis.
Quid istd negligētē: qd pigricie: imo qd
ignauie frēs vt nō creb'z suspit'is z feruē
tissima affectōe abrupē hic z in illa rāse
licia sc'tōz agmīa iactari aios studeam'.
Genobis a duricia cordis n'ri.

Secūd' arti. In p'ced. ser. de p'ma cō
sideratiōe pncipali. Hic de sc'da dicē
dū q' est p'deratio dispositiue p'p'itōis.
Eccl. xvij. An orōez p'para aiaz tuā: z ne
sis sic hō q' tentat deū q'rens. s. aliqd a dō
z nō p'mo faciēs qd in se est. s. aim p'pare.
Prouer. xvj. Hominis est aim p'parare.
Est aut' ad hū orandū n'caria duplex p'p'itō.
s. purgatiua z meditatiua. In hoc ser.
dicendū ē de p'ma q' fieri d'z trip'l'r.
Primo p' abstinētie obseruationē.

Tertio p' cordis p'punctionē
D'no igit' zc. Tob. iij. Bona est o'io cū se
iunio. Iō isti obtinuerūt qd petierūt: quia
orōi ieiuniū adiūxerūt. vicz bellas. iij. Re.
xix. Judith' eiusdē. vij. z xij. Filij captiui
tar'. Hef. d. vij. Danie. eiusdē. x. Amittite
Ione. iij. Et anna p'phetissa Lu. ij. Se
cūdo p' pietat' exercitātōz. vñ Act. x. dicit
āgel' cornelio: Oies tue z elyne tue alē
de. in p'spe. di. Cōtra. puerb. xvj. Qui ob
turat aurē suā ad cla. pau. z ipse qz cla. z nō
eraudiet. Si at' pietas q' respic' eoz' d'no
ponit ad orādū: mltō mag' pietas q' ē res
pectu aie: cuiusmōi ē idulgere iurātū. vñ
Dat. v. Si offers mu. tuū ad al. z record

dar. Glade p recon. fri tuo rē. z Bar. rj. Cū stabit ad orādū dimitte siqd ha ber; r p̄ vr di. vob pec. vīa. z Eccl. xxvij Relinq. p̄io nocēti tibi: z tūc deprecāti tibi petā soluent. Hō hoi fuaat irā: z a dō qrit medelā. In hoiem sibi silez nō hz misericōdiā z deprecā. p̄ petis suis. q. d. Hoc frustra fac Prop̄ p̄dicta d̄r Beda. Due sūt ale q̄b ad deū oīo volat: dare z remittere. Ter tio p̄ cordis p̄pūctōez: q̄ sicut d̄r ps. Ini q̄rē si aspeci in corde meo nō exau. d̄ns. Et Esa. j. Cū mltiplicaue. orōes nō exau. man? em v̄re plene sūt san. i. pctō. Poran dū tū fm Tho. ij. q. q̄ in pctōre duo sūt cō siderāda. f. Natura quā de? diligit: z cul/ pa quā de? odit. Si ergo pctōz inq̄ntū pec cator: aliqd pete orādo. i. p̄ desiderii pec cati hoc a deo nō audif ex mīa. lz q̄nq̄ au diaf ad vindictā dū de? p̄mittit pctōrem ampl? ruere in petā. Sicut em̄ dic Aug. D̄ns quedā negat p̄iti? q̄ p̄cedit iratus Exaudiuif q̄nq̄ mali ad voluntatē suā sed nō ad salutem: sicut diabolus Job. j. Et filij israhel petētes carnes Hūe. rj. Ora tiōnē aut pctōz ex bono desiderio nature p̄cedentē de? audit nō q̄t ex iusticia: quia pctōz hoc nō meret: sed ex pura misericōdiā: qd̄ intelligendū est de pctōre humiliato. Un̄ sup illd̄ Lu. xj. Omis q̄ petit accipit: dicit Chryf. glosando: D̄ns: siue iust? si/ ue pctōz: qd̄ etiā intelligendū est q̄tuoꝝ p̄diciōibz obseruatis: vt. i. petat pie neces saria ad salutē: p̄seueranter p̄ se. Un̄ nō solū est necessaria cordis p̄pūctio siue hu/ miliatio in orāte: sed etiā i eo p̄ q̄ oratur. Exemplū habem? .j. Reg. xv. Samuel lz sc̄tus tota nocte clamās ad d̄nm: nō est exaudit? p̄ saul obstinato in supbia. Ita in vitaspa. legit. Quidā frater dixit beato Antonio. Ora p̄ me pat. Qui r̄ndit. Nec ego tui misereor neq̄ de?: nisi p̄ teipso sol licitus sis z orauer? deū. Ibid. Quidā re linq̄ns seclm̄ factus est eremita p̄batissī mus: qd̄ audies secular? quidā soci? eius venit ad eū rogans vt deū oraret p̄ eo q̄tī nus daret ei gratiā abstinēdi a peccatis. Et ille p̄misit monēs vt post quindēci di/ es r̄diret ad eū: Quo reuerso q̄siuit si ad/ huc placeret pctm̄ suū ei. R̄ndit: detertus esse sibi q̄ antea. Tūc eremita monuit eū itē post q̄ndēci dies redire: z fort? se af

fligit orans p̄ eo. Cū aut̄ redijisset nūciās ei q̄ sibi detert? esset/ attēdens eremita ne gligentia ei? q̄ delectatiōi nō resistebat: accepit sportā in q̄ sibi panes detulerat: z impleuit arena rogās vt humer? suis im poneret z ferret. Qd̄ cū ille attētatet/ era mita retrabebat inferi? qd̄ cū ille aduer teret: dicit: Non possum hoc leuare: q̄ tu deorsum trabis: Tūc ille: Trabe sup te. z ego iuuabo te. qd̄ cuz faceret/ facillie on? sup humeros eius positū est. Tūc eremi ta: Si ergo te nō possum iuuare: q̄ tu ni/ teris in p̄trariū delectādo in peccato: sed iuuā te / resistendo pctō: z tūc tibi valebit adiutoriū dei z meū. Oportz q̄ vnūq̄nq̄ iustius misereri: alas frustra oraref pro ip̄o. Eccl. xxx. Miserere anime tue placēs deo.

Tertius articu. Aud rē. Et p̄cipue necessaria est cordis cōpunctio. Au dite qd̄ iura dicūt: Venia peccati nō da tur nisi correcto. xxij. q. ij. Legatur. Nec potest gaudere se correctū: nisi prius dol leat se fuisse puerum. xxij. q. vij. Quidā/ modū. Et lex dicit. Delicti veniā penitē/ tius indulgemus. L. de hereti. maniche os. Et. L. de sum. trinita. z fide catho. l. vlti. Done casum. Si videret p̄nceps ani mos hominū: z peteret aliq̄s gratiā q̄ ta/ men in corde retinet voluntatē offendē di regem. An rex sibi parceret? Tertū est q̄ nō rē. Expone z applica notando illud j. Reg. xvj. D̄ns intuef cor. Sermo sextus.

Petite et da bitur vobis rē. In illo die in nomine meo petetis z nō dico vobis quia ego rogabo patre p̄ vo/ bis Ioan. xvj. In his verbis tria p̄mit/ tit. Primo desiderande cognitōis eui/ dentiam. cū dicit In illo die. Secundo fiende petitionis scientiā: cum dicit: In nomine meo petetis. i. petere scietis quo/ nam spiritu sancto plent eritis. Tertio sperāde exauditiōis fiducia: cū dicit. Et nō dico vobis rē. De primo: Luce vlti. Tūc ape. illis sen. vt intellig. scripturas. De secundo Romano. vij. Quid quē? sicut oportz nescim? .f. ex nō

Pro Letaniis

bis p̄is: s̄ ip̄e sp̄s̄ct̄us postulat p̄ nob̄. i. no. postulantes facit. De tertio. Theophilus. Adeo assero vob̄ par̄re fauere q̄ ne q̄ interuentu meo vlt̄er̄i indigeb̄itis.

Petite r̄c.

Primus articulus. An sc̄i aliqd̄ impetr̄et p̄ nob̄is. Q̄ n̄o: q̄ iā n̄o s̄nt in statu merendi. **C**orra. Plus poss̄nt in patria q̄ in via ap̄ d̄eū. **R**ndet Bon̄. in. iiij. dist. xlvj. q̄ sc̄t̄oꝝ oꝛones multa bona nob̄is impetrant. sic dic̄ m̄gr̄: merito r̄ affectu. Merito quidē p̄cedet̄ q̄ apud deū s̄nt tātū accepti vt n̄o t̄m̄ sibi beatiū dinē meruerint: sed etiā alijs suffragari: **V**ult̄ em̄ superogauerūt. Affectu autē q̄ amici dei facti s̄nt: r̄ amicoꝝ est idē vel le r̄ idē nolle. **S**ō cū sc̄i aliq̄c̄ amāt cōpel lūt (vt ita dicā) deū diligēt. **U**n̄ br̄a vir̄ go mltos pct̄ores deo recōciliare of. Ad illud aut̄ qd̄ obijctur. dicēdū q̄ n̄o reddi t̄r̄ exauditiō merito qd̄ tūc sit s̄ qd̄ p̄cessit quo meruerunt alijs suffragari: sub cōditioe t̄m̄ si alijs suffragia eoz̄ implorarent. **E**st̄i dicās q̄ meritū eoz̄ est plene remuneratū: verū est de merito absoluto. **H**oc Bon̄. **P**ro fūdāmēto. **D**ocet b̄mana experientia q̄ plerūq̄ multis par̄atur p̄pter p̄ces amicoꝝ. **Q**uidius de ponto. **C**ulpa grauis p̄cibus donatur sepe suoꝝ. **C**ertū est etiā q̄ vn̄ amicus li b̄ter subsidium impedit alteri amico. **U**n̄ **A**risto. ix. **E**thicoꝝ dicit q̄ opa amicitie s̄nt beniuolētia: cōcordia: r̄ b̄nificētia. **C**ū ergo sc̄i nos veraciter ament: certū est q̄ libenter intercedūt p̄ nob̄is. **S**ed q̄ritur. **A**n impetrent r̄c. **D**ic̄ r̄n̄. vt s̄. **E**x q̄ p̄clu de q̄nto feruore desiderij accendi debem̄ ad sc̄t̄os: r̄ certe in tali feruore desiderij iā quōdā mō intratur cuz̄ eis in gaudiū d̄ni. **B**er̄n̄. ser. de. o. s. **L**etatus sum plane in his q̄ dicta sunt mihi fratres qm̄ in d̄o m̄ d̄ni ibimus. **E**st̄i queritis vnde illud fiducialiter p̄sumā: inde sine dubio quia multi tam ex nob̄is in atrijs stent. **Q**uantū em̄ gaudere debem̄ cū cogitam̄ nos habere tam gloriosos intercessores n̄ra vota deo offerentes et suis oratiōib̄ ap̄ d̄eū quod nob̄is est salutare impetrantes. **N**ec dubiū quin eoz̄um orationes apud deum sint suauissime. **F**igura Apocal. v. **U**dit iōānes quomodo quattuor anij

malia r̄ quattuor sensores (p̄ quos des̄ignatur beati) ceciderūt corā agno hab̄tes singuli cit̄haras r̄ p̄htalas plenas odoramento: r̄ exponendo subdit que sunt oratiōes sc̄t̄oꝝ. **E**xp̄ōe qm̄ oꝛones sc̄t̄oꝝ sunt melodiose r̄ odorifere coram deo.

Secundus articulus. In p̄cedenti r̄c. **H**ic de secūda que est p̄paratio meditatiua. p̄s. **M**editatio cordis mei in cōspectu tuo semp. **I**teꝝ. **I**n meditatioe mea exardescet ignis. **B**ernardus. **M**editatio quid desit docet. **O**ratio ne desit impetrat. **E**st autē meditatio ad orandū p̄paratiua triplex.

Prima incitatiua.

Secunda eleuatiua.

Tertia humiliatiua.

Prima igitur est incitatiua. **M**editando v̄s p̄uā fragilitate p̄pter quā necesse habem̄ orare: vt dictum est supra sermo ne. iiij. **H**ugo de sancto viatore. **I**n cōsideratione nostre miserie discam̄ q̄ nob̄ necesse est petere. **A**udite itaq̄. **P**eccatōres cōsiderate miseras vestras: q̄ cec̄ estis pauperes r̄ nudi. **S**i quis reputaret se cecū: deū rogaret vt eū illuminaret: si pauperē cibū postuleret: si nudū querēret vestimētū: q̄ si dicās sentio me durū r̄ induotū. **A**udi. **E**cce rex habet duos filios: vnū armatū: aliū inermē: **A**mbos mittit ad p̄liū p̄tra hostes. **A**rmatū viriliter procedit: inermis vero dicit d̄no suo. **D**ñe vt vides n̄o habeo arma t̄n̄ ob amorē tui p̄cedā. **V**idens igit rex fidelitate eius dicit ministris. **D**are ei arma quib̄ induat: r̄ in eo ponte signū meū. **S**ic q̄ntūcūq̄ insipidus r̄ indeuot̄ ad orationē debet p̄cedere cōfident̄: et d̄ns sibi p̄uidebit de necessarijs. **S**z̄ forte dicit aliquis. **C**ū oro tūc plures tentationes patior. **A**udi cū quis habet causas contra aduersariū in curia principis si homo iste vadat ad principem vt faciat aliquid contra aduersariū: sc̄is ille aduersarius opponēt isti totis viribus: sic facit diabolus. n̄o tamē p̄pter hoc debet homo relinquere orationē: sed firmiter stare: q̄ hec est via ad supernā patriā: r̄ ille qui p̄pter hoc orationē relinquit: est sicut ille q̄ de p̄lio fugit. **S**ecūda est meditatio eleuatiua: cōsiderando videlicet diuinā

bonitate et liberalitate: de q̄ sup̄ diximus: ser. iij. Et sic considerado dei bonitate: oꝝ reuocari cor: ab exterioribz. Ibi. Primo purgandus est animus: et a reꝝ teporalium cogitationibus segregandus: vt pura cordis actus ad deũ dirigat. Idẽ lib. de sum. bono. Deus quideꝝ nostra celestis est: et tũc oꝝa do bñ deũ contemplant: qm̄ nullis terrẽis curis impedit. Et Ep̄anus lib. de oratioe dñica. Quõ audiri te postulas cũ teipm̄ n̄ audias: dñm̄ tui memores esse vis cũ tui ipse nõ memor sis. Propterea de saluatorz Barth. vj. Tu autẽ cũ oraueris intra cubi culũ tuũ et clauso ostio ora patrẽ zc. Ingressus cubiculi est cordis ad se reuocatio: clausio autẽ ostij est eiusdẽ cordis retentio.

Tertia est meditatio humiliatiua: p̄ considerado vitz nostrã vilitate ex vna parte: et diuine maiestatis excellentia ex alia: vt sic timeam? loq̄ cũ deo: sicut faciebat Abrahã Benef. xvij. di. Loquar ad dominũ meũ cũ sim puluis et cinis. Et si p̄ tale p̄derationez paciter humiliemur: audiet dominus orationes n̄stras: qm̄ sicut dicit Jacob. iij. Humilibus dat gr̄am. Exemplũ .ij. Paral. xxx. iij. de oratione Manasses. Dan. ix. de oratione Daniel. Barth. viij. de oratione Centurionis. Luc. xvij. de oratione publica ni. Iõ sicut dicit beatus Petrus. j. Pe. v. Humiliamini sub potẽti manu dei zc.

Quarta arti. Audistis zc. Attẽdite utraqz qm̄ oratio reuerẽter debet fieri sic habet. E. de in ius vocando. l. j. vitz Sicut bonis. Liberti magnã reuerentiaz tenent suis manumissoribz in oibus exhibere. ar. xij. q. ij. Ep̄s qui mancipiũ. s. Libertus. Pone casum de eo q̄ vult aliquid petere a dño terreno vel iudice a quo fuit manumissus vlt̄ q̄ iaz mlta alia bona accepit cũ q̄nta reuerẽtia petere debet. Ex. pone et nota q̄ sum? oes liberti. i. libertati restituti. Et q̄quid habem? a deo accepimus qui sumus dñs est. idõ cũ oĩ reuerẽtia a nobis e orãd. qm̄ dicitur illõ Daniel. ix. Nõ in iustificatiõibz n̄ris s̄ in misericordiõibz tuis multis p̄sternim? p̄ces añ faciem tuam.

Sermo septimus.

Orate et da

Pbitur zc. Ipse pater amat vos qz vos me amastis et credidistis qz a p̄re exiui Jo. xvj. Ibi tãqz gunf fides: spes et charitas q̄ sunt necessarie vt bene petam? Propter p̄mã dicit: Quõ credidistis. Eccl. j. Beneplacitũ est dño fides. Propter scõdam: qz a deo exiui. Qui em̄ credit eũ a deo exiisse sperat in eo. p̄s. Spera in dño et ipse faciet. Propter tertiã Ipse pater amat vos qz vos me amastis Ibi Lyrã. qz: nõ dicit rõem causale s̄ notificatiua a posteriori. q. d. Certi esse debet qz pater amat vos qz vos me amastis. Jo an. xlij. Qui diligit me diliget a p̄re meo.

Petite zc. **P**rimo ar. An p̄destinatio iuuari possit p̄cibz scõz? Rõ. nõ. Nullũ eternũ p̄cedit a tpali. Contra. Aug. in de p̄destinatioe scõz dicit: qz orare debem? p̄ p̄destinatis qz fortassis sic p̄destinati sunt vt nostris orõnibz saluent. Itẽ Benef. xv. Ista ac rogauit deũ et dedit p̄ceptũ rebecca ex qua nat? est iacob q̄ fuit p̄destinat? Rõ. dicit Tho. j. par. q. xlij. q̄ in p̄destinatioe duo sunt consideranda. s. ipa p̄ordinatio diuina et ei? effect? Quãtũ ad p̄mũ: nullo mō iuuat p̄destinatio scõz p̄cibz. sed bñ q̄ntũ ad scõm. Prouidẽtia ei cui? p̄destinatio est pars nõ subtrahit causas scõdas. Sic s̄ lic p̄vident naturales effect? vt etiã ad illos ordinẽt cause naturales sine qb̄ illi effectus nõ puenirẽt. Ita p̄destinat a deo sal? alicui? vt etiã sub ordine p̄destinationis cadat q̄cqd̄ hoĩez pmouet i salutẽ: vt orõnes et hmõit: sine qb̄ aliq̄s salutẽ nõ p̄sequitur. Vñ p̄destinatos hortandũ est bñ opari et orare: qz p̄ hmõit effect? p̄destinatiois implet. Hoc Tho. Pro fundamẽ. Vultũ et sepe considerãdũ e nobis q̄ntũ certum? de statu n̄ro futuro. Virgili? .x. eneid. Nescia mēs hoim̄ fati sortisqz fute. Et s̄m Arist. j. pi. herm. In futurũ p̄tingẽtibz nõ est determinata vitas. Act? autẽ hñani et finalis sal? aut dãnatio sũt de numero futuroz p̄tingentiũ. Sed quĩ An p̄destinatio hoĩs ad salutẽ iuuari zc. Dicitur. vlt̄. Ex q̄ p̄clude qz q̄diu viuim? p̄ vitaribus multiplicare debem? orõnes et bona opari: hoc faciẽdo nos certiores reddem?

Dnica. v. post pascha

de p̄destinatiōe nostra. Ido Petr^o hor-
tatur. ij. Pe. j. Satagite vt per bona opa
v̄ia certā vestrā vocationē z electionē fa-
riatis. Potest q̄ppe q̄libet nostr^o dicere il-
lud Joā. x. Opa q̄ ego facio ip̄a testimo-
niū p̄hibent de me. Sepius ḡ orare debe-
mus deū z sc̄os p̄ nostra salute. In cui^o
mysteriū ip̄e ch̄ris q̄uis oīno cert^o de sua
resurrectiōe legit tamē p̄ ea orasse patrē.
Joā. xij. Et absq̄ dubio tā nostris q̄ san-
croz p̄cibus p̄ nobis apud deū iuuabit
nostrē p̄destinatiōis effectus. **Figura**
Preab^o Moysi in monte exiit victoria
ztra amalech obtinuit p̄plus introducen-
dus in terrā p̄missiōis. **Expone** Moyses
in mōte est q̄libet sc̄tus ex aquis hui^o mū-
di assumpt^o z collocat^o in monte celesti:
cuius p̄cib^o iuuatur fideles in paradysum
introducendi. Sed cauetē ne indurati in
p̄ctis p̄sumatis sc̄oz orōnes vobis p̄des-
tate. **Figura. j.** Reg. xv. Samuel licz san-
ctus tota nocte clamās ad d̄m nō est ex-
auditus p̄ Saul obstinato in sua supbia
q̄n ablatu sit regnuz a sua posteritate. In
q̄ figurat q̄ frustra sc̄ti p̄ vobis orabunt si
p̄seueret^o in p̄ctis vestrīs. Si ḡ vultis ve-
stras z sc̄oz orōnes vobis prodesse: audi-
te illō Esa. j. Quiescite puerse agere: z di-
cite bene facere

Secūdus artē. In p̄cedēti zc. Nunc
v̄dm d̄ tertia q̄ est p̄sideratio p̄fecti
ue p̄dicionis q̄ triplex est.

Prima est sinceritas discretiōis.

Secūda est sedulitas attentiōis.

Tertia est suauitas degustatiōis.

Prima igit^o p̄dicio p̄tinens ad p̄fectionez
oratiōis d̄: sinceritas discretiōis q̄ debet
esse triplex.

Prima respectu p̄tinuatiōis.

Secūda respectu intentiōis.

Tertia respectu petitiōis.

Prima respectu p̄tinuatiōis. De hac dic̄
Iho. ij. ij. allegās Augustinū ad pbam.
Verbis rogam^o vt internū desiderū a-
crius excitet^o. Vniuscuiusq̄ autē rei q̄nti-
tas debet esse p̄portionata fini: sicut q̄nti-
tas p̄tionis sanitati. Ido p̄ueniens est
vt oratio vocalis tantū duret z nō plus
q̄ntum vtilis est ad excitandū internū de-
siderij feruorē. Ip̄m autē desiderū debet
esse p̄tinuū actu vel p̄tute. **Danet** em̄ v̄r

tus eius in omnibus que ex charitate fi-
unt. Unde Augustinus ad probam. In
ip̄a fide: spe et charitate continuato des-
siderio semp oram^o. Et hoc modo intelli-
gendū est quod dicit Lu. xvij. **Opōrtz** sp̄
orare z nunq̄ deficere: **Und** z sup illud
q̄d dicit **Mat. vj.** **Orātes** nolite multū lo-
qui: dicit Aug^o. ad probā **Nō** est hoc o-
rare in multiloquio si diu^o oratur. **Ali^o** est
em̄ sermo multus: alius diu^o. Nam z
de ip̄o d̄no scriptū est q̄ p̄notauerit orā-
do: et q̄ p̄lixius orauerit: vt daret nobis
exemplū. Et postea subdit: Absit ab orō-
ne multa locutio: sed nō deficit multa p̄ca-
tio si feruens p̄seuerat intentiō. **Nā** multū
loqui in orādo est rem necessariā su-
p̄suis agere verbis. **Plerūq̄** em̄ hoc nei-
gociū plus gemitib^o q̄ sermonib^o agitur
Secūda discretiō est respectu intentiōis
vt. i. feratur intentiō petētis ad gl̄iam del.
Matth. vj. **Luz** oratis nolite fieri sicut
hypocrite tristes q̄ volunt in angulis pla-
tearū stantes orare. **Hec** tamē (vt ait Au-
gustin^o lib. de sermone d̄ni in mōte) vide-
ri ab homib^o nefas est: sed ideo hoc age-
re vt ab homib^o videaris. In hui^o rei ex-
emplū ch̄ris dimissa turba ascendit in mō-
tem solus orare. **Matth. xij.** **Legim^o**
q̄ quidā discipul^o beati Bernardi q̄sūt
ab eo: q̄re dicit: **Lauso** ostio ora patrē: cū
scriptū sit: **Luceat** opa v̄ia bona corā ho-
minib^o zc. **Rū** dicit sanct^o: **Qui** habet par-
uum lumē religiōis et modicū ignē chari-
tatis: ad modū candele est occultādus a
vento: q̄ a modico vento cito extinguit. q̄
autē habet maximā charitatis foīnacem
b̄ni accensam sive succensam cū exponit v̄-
ro magis succendit: nec extinguit austo
p̄sp̄ritatis vel adulationis: vel vane lau-
dis: nec aquilone aduersitat^o. **Tertia**
est discretiō respectu petitiōis: v̄ic^o discret
nēdo quid z quomō petendū est. Nam d̄
Jacob. iij. **Petit**is et non accipitis: eo q̄
male petitis. Et Aug. ps. lxxxv. **Luz** ex-
auditus sit diabol^o petens Job tentandū
dum. nō tamē exauditus est Ap̄s petēs
stimulū carnis remouēdū. **Exaudiuit** eū
quē disposuerat dānare: et nō exaudiuit
eū quē volebat saluare. Nam eger multa
petit a medico que medic^o nō dat. **Nō** ex-
audit ad voluntatē: vt exaudiat ad salutē

Orandū q̄ quedā sunt simpliciter et ab-
solute petenda. s. que sunt ad salutē neces-
saria. Ideo dicit dñs: Petite et accipietis:
ut gaudiū vestrū plēnū sit. In h̄mōi semp
exaudif homo quādo petit pie. i. pia affe-
ctiōe et pia intentiōe sine fictione: vtz cuz
posito bene viuendi: et pleuerant: et p se.
Aug⁹. vbi s̄. Cū illa que de⁹ laudat et p/
mittit ab illo petitis securi petite: illa em̄
p̄tito deo p̄cedunt. Alia sunt q̄ nullo mō
sunt petenda q̄ vtz p̄tra charitatē dei sūt
aut p̄titi. Talis em̄ p̄catio est multuz
deterabilis. Sicut cū q̄s petit ruinā in/
m̄icōp. De q̄ Aug⁹. sup Ps̄. Cum inuo-
cas deū vt puniat inimicū tuū: et de alie/
no malo vis gaudere: participē facis deū
malicie tue: et inuocas eū nō laudās s̄ red-
p̄bendēs. Unde hoc inq̄t fecisti et tacuisti:
existimasti inq̄ quia ero tui similis. Alia
sūt petenda sunt sub p̄dicatione tm̄. s. si sa-
luti nostre expediant et eo modo q̄ expedi-
unt. s. sp̄alia. In h̄mōi em̄ sicut dicit ap̄ls
Roma. viij. Quid orem⁹ sicut oportet ne-
scimus. Aug⁹. Psal. lxxv. Quādo petit⁹
sp̄alia cū modo petite et cū timore illi cō/
mittite vt si pro sint: det/ si scit obesse non
det. Quid em̄ p̄sit vt ob sit nouit medic⁹:
nō egrotus. Idē in solito. orōne p̄missa p
sp̄alibus et eternis dicit: Eterez d̄ salu-
te corpis quid mihi sit vtile nescio: tibi do-
mine illd̄ cōmitto. Hoc tm̄ oro clementiā
tuā vt me penit⁹: uertas ad te: nihil q̄ mi-
hi repugnare facias tendēti ad te. Exē-
plum de br̄a Petronella beati Petri filia:
quā grauitē infirmatā noluit br̄is Pe-
trus curare quāuis alios multos curaret:
q̄ vtz sibi nō expediebat. Vide legendā
Qui autē sic orat p̄ sp̄alibus sub p̄dicatione:
et nō sp̄ accipit qd̄ petit: nō est tamē orō
sua merito si sit in statu merēdi: qm̄ sic orā-
do/ deū honorat qui q̄nc̄ sp̄alia denegat
petentib⁹: q̄ vider ea sue salutē p̄traria.
Aliquādo etiā differt exaudire vt p̄gruo
det tpe: vt dicit Aug⁹. sup Joā. Et Brey-
gori⁹ dicit: Dissimulat deus exaudire do-
lentū vocem vt augeat voluntatē: vt pur-
getur vita p̄ penā: et quietā tranquillitas
que hic inueniri nō p̄t: alibi q̄ratur.

Tri⁹ articls. Audistis et c. Cauete
ne magis tēporalia q̄ sp̄alia deside-
retis et petatis: quia veniet hora quādo ve-

litis nolitis tēporalia habita restituetis:
id est mūdo relinq̄tis. Audite regulā iur/
ris: Dolo facit q̄ petit qd̄ restituere opt̄
eundē. ff. de regu. iur. l. In p̄demnatioe.
Pone casuz in vsurario qui petit vsuras
a debitore: ipsas em̄ restituere coget. xliij.
q. iiij. Nullus. Applica notādo q̄ qui vitā
eternā a deo petit et cū hoc sp̄alia abso-
lute: plus petit q̄ debeant. Unde q̄cūq̄
p̄sentis seculi dulcedinē haurire cupiunt:
ad suā p̄niciē petit: quia postq̄ de his
biberint: bibent de vino ire dei: De quo
Deute. xxxij. Fel draconū vinū eoz

Sermo octauus.

Petite et da

bitur vob⁹ et c. Exiit a pa-
tre et venit in mundū: iter⁹
relinquo mundū et vado ad patrē. Joan.
xviij. Instruit nos in istis vltimis verbis
eh̄us de triplici mysterio qd̄ dat nobis
fiduciā petendi

Primū est mysteriū diuine p̄cessiōis si-
ue generatiōis: cū dicit: Exiit a patre. Au-
gusti. Exiit a patre quia de patre est.

Secūm est mysteriū humane redēptiōis
nis: cum dicit: Et venit in mundū. Aug.
In mundū venit: q̄ in mōdo corp⁹ suū or̄t.

Tertū est mysteriū eterne glorificatio-
nis: cum dicit: Itēz relinq̄ mundū et va-
do ad patrē: et Aug⁹. Vādum relinq̄t
corporali discessione: p̄rit ad patrē ho-
minis ascensione. nec mundū deseruit pre-
sentie gubernatione.

Petite et c.
Primus arti. An p̄ alijs sit orandū:
D̄. nō. Si sint mali p̄hibemur ora-
re: s̄m illud Hierē. vij. Tu q̄noli orare p̄
p̄lo hoc: et nō obstitas mihi. Pro bonis
autē nō oportet orare: quia ip̄i p̄ seip̄s ex-
audiunt. Cōtra Jacob. v. Orate p̄ inui-
cē et c. Rūdet Tho. ij. q. lxxvij. Deside-
rare debem⁹ bona nō solū nobis: s̄ etiam
alijs: Hoc em̄ p̄rinet ad rōem charitatis
frat̄ne. Iō hoc charitas req̄rit vt p̄ alijs
orem⁹. Hoc Tho. Pro funda. Hoc req̄-
rit rō amicitie vt bona inuicē velim⁹. Nā
s̄m p̄hm. vij. eth. Amicitia d̄: beniuolē-
tia mutua nō latēs: Amicitia at̄ ad alios
h̄re d̄. Qui. d̄ p̄t. S̄ p̄stād⁹ amor res

¶ **D**onica. v. post Pasca

nō onerosa volēt. Cū ergo querit. An p
alijs. rē. Dic rē. vrs Ex qua concludit q
orandū est z p iustis z p iniustis qm ad
vtrosqz est habēda charitas: p iustis qm
dē: qz multoz pces facili exaudiunt. Cū
sup illud Rboim. xv. Adiuuetz me oratiōi
bus vris. d. Glo. Rogat apls apud mino
res pro se orare. Multi em mimi dū con
gregant vnanimes fiūt magni. Orandū ē
itazqz pro iustis vt pseuerēt z pficiāt: pro
peccatoribus aut vt pueritātur: nō tamen pro
omnibz peccatoribus exaudiūtur orātes: sed
p quibusdā. scz p pdestinatis: nō autē p
pfectis ad mortē: sicut z correctio effe
ctū habet in pdestinatis nō autē in repro
batis. fm illud Eccl. vij. Cōsidera ope
ra dei qm nemo pōt corrigēre: quē ille de
spererit. Audite vos incorrigibiles: raptō
res: adulteri: iudici: piuri rē. Deponite g
pccata: si vultis vos ostendere esse de nu
mero electoz. Nec credatis setōz z iusto
rū orōnes ad salutē vobis prodesse posse
nisi pctā abieceritis p pniā. **Figura.**
ij. Regū. xvij. Helias nō orauit p pluuiā
danda pplo: nisi post qz pplis apprehēdit
pphetas baal z interfecti sūt: sic q necyn
quidē remansit: nec pri impetrauit qz re
sperisset puer suus septies contra mare.
Expone. nō valēt pctōribz oratiōes iusto
rū p impetranda pluuiā diuine grē nisi
oīa pctā mortificent: z septies pspiciant
ptra mare. i. vniuersalit cōtra omē pctā
qō debet esse amaritudinis cā. Juxta il
lud Hiere. ij. Scito z vide: qz malum z
amara est reliquisse te dñm deū z non esse
timorē eius apud te.

Secūdus ar. In pcedē. rē. Hic de se
cūda que est sedulitas attētiōis. At
tēdat aīa qz reuerētē loqui debet z at
tente cū sūmo pncipe: qz timorate cū sum
mo iudice. Aug. sup tertū. ps. Ecce qd
iniurie facis quotidie deo qui si iudicē in
terpellas: z subito cū ad eū loqueris di
mittas: z cū alio fabulari incipias quomō
te tolerabit. Et tamē tolerat deus corda
peccantiū diuersas res cogitantiū. Nam
vt omittā dicere noxias atqz pueras et
deo inimicas: ipas supfluas cogitātiōes
cogitare iniuria est eius cū quo loqui ince
peras. Oratio aut tua locutio est ad deū.
Quādo legis de? tecū loqz: qm vero oras

cū deo loqueris: Sz qz difficile viderit
mētē orātis nō euagari. Ideo tria sūt
notāda pro maiorē intelligētia fm Zbo
mā z alexand.

Primū respicit prime intentionis dil
gentiam.

Scđm orationis efficaciam.

Tertū attētiōis intelligētiam.

Primū igit rē. vīz qz si assit intentio debi
ta z actualis in principio oratiōis: licz po
stea nō semp comitetur. tñ oīo est merito
ria z impetratiua p virtutē prime inten
tiōis nisi interrūpat p intentionē rariā
supuenientē quē ad modū dicere de pegri
natiōe z alijs bonis opibz que fiūt in tra
ctu tps. Si autē prima intentio desit: oīo
neqz meritoria est neqz impetratiua. Illi
em orationē deus nō audit cui ille q orat
nō intēdit: sicut dē Grego. Et sicut idem
dicit. Quāto grauiorū tumultu carnaliū
cogitantiū premimur: tāto oratiō ardē
tius insistere debemus. Nō em possumus
vanis cogitantiōibz proflus carere: nec tñ
p pterea debem in orōne torpere. Nam
teste ipō Grego. Cogitatio imunda non
inquinat cū pulsar: sed cū sibi mētē p de
lectatiōne subiungat. Et Basili? dicit. Si
debilitatus a pctō orare neqz fixe qntum
potes teipm cohibeas z de ignoscit eo q
nō ex negligentia: sed infirmitate nō po
tes vt oportet assistere corā deo. Licz autē
actualē attētiō nō sit oratiō necessaria ad
merendū z impetrandū: tñ si affuerit: mul
tū valet. ps. Delectare in dño. scz atten
dendo ad finē oratiōis qui de? est z ad rez
p qua oratur z dabit tibi petitiōes cordis
tui. **S**cđm notabile pīnet ad oratiōis
efficaciam: videlz qz oratiōis triplex est esse
ctus vel efficaciam. **P**rima efficaciam est
meritoria z iste est effect? cōis oībz bonis
actibz charitate iformat? z ad hūc nō req
rit attētiō p totū: sz vīs pīme intētiōis red
dit totā orationē meritoria: vt dictū est.
Scda est efficaciam impetratiua q pro
pria ē orōni z adhūc etiā sufficit pīma intē
tiō quā de? pncipalit itēdit. Alia est effi
cacia spūalr resectoria in qntū: scz orans
delectat spūalr in dño: z ad hūc necessa
ria ē attētiō. j. Eoz. hūij. Si orē linguaz
scz tantū: mēs mea sine fructu ē. Si tñ ali
qs bona intētiōe orās h gustu nō gaude?

ret nō p̄pterea orationē q̄si infructuosaz re
linq̄re d̄z: q̄m rari s̄t q̄ orādo mēte possint
sp̄ h̄re attentā. Tertiū notabile respicit
attētiōis intelligētiā: vltz q̄ triplex attē
tio p̄t̄ oziōni vocali adhiberi. Una ad ver
ba ne in eis erret. Alia ad sensum p̄borū
Alia ad finē oziōis. s. ad deū z ad rē p̄ q̄
orāz: et hec ē maxie necessaria quā h̄re p̄nt
etiā idote. Si aut̄ aliq̄s ad orationē acce
dit ea intētiōe vt honoret deū seq̄ illi sub
iiciat z p̄mēdet. si dolēs: mēt̄is euagatio
nē patit̄: nō p̄dit oziōis fructū. Notandū
t̄n q̄ seruo desiderij z affectiōis multuz
facit ad p̄uerantā actualis attentōis

Exemplum in vi. pa. Dicit q̄dam se/
nex. Sic muscē nō audent residere sup ol
lam feruidā z bullientē: sic nec demones
vanas cogitātiōes ingereates sup mēt̄ in
oziōne feruentē donec tepescat. Un̄ Ber.
Periculū ē si sit oratio tepida. Nā in asce
su languescit z deficit.

Utr̄ ar̄t. Aud. Considerate itaq̄
cui in orando p̄bū dirigit̄ z q̄nta sit
necessitas petitiōis. Jura dicunt. Quali
tas negocij p̄siderāda est. De appel. Cū
sit romana. Et de iureiur. c. vlt. in fine. Et
ff. de iudicijs. Nonūq̄. Et. L. Un̄ vi. l.
Si q̄n pone casum. Mulier aliq̄ verecū
da multū z simplex vnicū h̄z filiū valde
dilectū q̄ p̄t̄ offensam aliquā capt̄ est a
rege vt morte punit̄: nōne illa licz vere
cūda soluz crinibz z nudato pectore voci
ferādo clamaret z ad rogādū regē curre
ret p̄ filij liberatōe. Amor em̄ filij ad hoc
eā cōpelleret. Sic etiā bñ sciret z vellet
orare q̄ aie sue picula p̄act̄ cognosceret
Nā vt d̄r Barth. xvj. Quid p̄dest homi
ni si vniuersū mūdū lucret̄ zc.

Sermo nono.

Petite et da.

z. Ecce nūc palā loqr̄ z p̄
uerbiū nullū dicz. Nūc scim̄
q̄ scis oia z nō ē op̄ tibi vt q̄s te interro
get. In h̄ credim̄ q̄ a deo existi. Jo. xvj
Ibi tria rāgū q̄z p̄sideratio inducere d̄z
ad fiducialit̄ petediū. Prīmū ē discipuloz
manifesta informatio. cū dicūt. Ecce nūc
palā loqr̄is z puer. nul. dicz. Scdm̄ infor

matiōis p̄firmatio. cū dicūt. Nūc scim̄:
q̄z scis oia zc. Tertiū ē p̄firmatōis delu
sio. cū dicūt. In h̄. i. iō credim̄: q̄z a deo
existi. De his Chryso. Q̄ discipulos hoc
maxie respicere fec̄ q̄ erāt p̄ris amici: pro
pterea dicūt se cognoscere q̄ oia nossz. Et
qm̄ ad id q̄d in eoz mēte erat: r̄ndit. sub
dūt. Nūc scim̄ q̄z scis oia z nō est op̄ vt
q̄s te interroget. h̄ ē: Nūc audias nosti ea
q̄ scādaltzāt nos z quiescere nos fecisti di
ces. Et ip̄e p̄r amat vos. Iurta illd̄ Jo.
xiiij. Si q̄s diligit me p̄mones meos ser
uabit z pater meus diligit eū.

Petite zc.
Prīm̄ ar. An p̄ inimic̄ sit orādū. Q̄
n̄ hoies licite. ipugnāt inimicos: alio
qn̄ oia bella s̄nt illicita. Corra. Matt. v
Orate p̄ p̄seq̄ntibz z calūniātibz vos. Rū
Thomas. ij. ij. q. lxxxiij. Orate p̄ alio cha
ritat̄ ē. Et charitate aut̄ tenemur inuicē
cos diligere q̄ ad naturā nō q̄ ad culpam
Et in gn̄ali eos diligere est in p̄cepto. In
speciali aut̄ nō nisi p̄m p̄parationē animi.
In illo t̄n casu p̄fectiōis ē eos iuuare. Ne
desit̄at̄ ē q̄ vt a cōibz n̄ris oziōibz q̄s pro
alijs facim̄ inimicos nō excludam̄: q̄
aut̄ sp̄ealr̄ p̄ eis orem̄: p̄fectiōis ē nō ne
cessitat̄ nisi in aliq̄ casu specialī. Cū autē
d̄r q̄ licitū ē inimicos impugnare: ver̄ ē
vt cōpescant̄ a petis q̄d cedat̄ in bonū eoz
rūz alioz. Et sic etiā licz orādo petere ali
q̄ r̄palia mala inimicoz vt corrigāt. Hec
Thom̄. Pro sūb. Nullos debem̄ h̄re
inimicos cū dicat Boeci⁹ libro de p̄sola
tiōe Omne hoim̄ gen⁹ in terris simili sur
git ab ortu. Et tullī⁹ dicit libro de amici
cia. Oibz rebz hūanis anteponēda ē ami
cia. Sz dato q̄ inimicos habeam̄. An
p̄ eis sit orādū. Dic r̄n. vt. s. P̄ respō sio
nē aut̄ dicas q̄ impetratōes q̄ in sacra po
nūf scriptura p̄nt q̄duplicat̄ itelligi. Uno
mō secūdū q̄ p̄phete solēt in figura ip̄ecā
tis futura predicere. vt Aug⁹. d̄r libro de
ser. d̄n̄ i mōte. Scdo mō put̄ q̄dā r̄palia
mala petōibz quādoq̄ a dō i correctiōne
mittunt̄. Tertiō mō: q̄ intelligūt̄: petere
nō p̄ ip̄os hoies: sz p̄tra regnū pcti: vt scz
correctiōe hoim̄ peccata destruat̄. Quar
to p̄formādo volūtate suā diuine iusticie
circa dānationē p̄seuerātū in pctō. vñ lez
tantur iusti de vindicta maloꝝ nō p̄pter

Dñica. v. post Pasca

Illam vñdictā: sed ppter diuinā iusticiā. Audite o peccatores adulteri periuri &c. Nisi penitentiā egeritis oēs tandē electi gaudebūt de dānatiōe vestra. Et tūc iusticiā nō erit tps vt pro vobis orent. Nā vt di. Grego. Dissidie tps nō est. s; iusticie tēpus post erit. Et ergo nūc misericōdiam inueniam? cū tps misericōdie durat z nos misericordes sum? orando pro alijs ne dum pro amicis sed z pro inimicis: quoniā z in hoc maximū consistit meritū. **Figura.** Genes. ij. Terrā euilath: pbiſon filius de paradiso egrediens irrigat z producit aurū optimū. Spiritualiē euilath interp̄taſ dolens z significat animā de malo inimicoꝝ dolentē in qua nascit optimā charitas: s; hoc procedit de dono diuine gratie illam irrigante: quia om̄nē datū optimū z oē donū pfectū defursū ēzē. Jaco. j. **Secūdus articulus.** In pcedenti, &c. **Hic** de tertiā q̄ est suauitas degustationis siue iubilationis q̄ requirit actualē attentionē: vt dictū est in pcedenti sermone. De hac super illud ps̄. Ascendit deus in iubilo. Dicit glosa. Iubilus est exultatio mentis habita de eternis in vocem p̄rumpens: s; vel querulose p̄questiōis vl̄ admirationis: vel gratiarū actiōis z huiusmodi que nec corde potest retineri vl̄ ore exprimi. Sic iubilabat qui dicebat. Sap̄ xij. **Q̄** bonus z q̄ suauis est dñe spiritus tuus in nobis. Bernardus. Procedamus et excedamus p̄ inuitatas, quasdam affectiones z spūales leticias in iubileis amenitatib; in lumie dei: in suauitate: in spūscō: vt alauda que gradatim ascēdit laudando: z conceptū gaudiū nō interrumpendo z cōtinuando laudē: cadendo et deficiendo de iubilatōe. Notabile ē exēplū de b̄tā maria de om̄nes q̄ maxime añ mortē suam fuit in multiplici iubilatione. Ex vehemēti em̄ amoris inflāmatione z mētis illūminatiōe: z secretorū aptiōne. Nā quidam seraph in apparuit ei expandens alas suas sup̄ pectus suum: cepit voce cātare: al̄a: z iubilare z gaudere z gr̄as agere: mira dicere de deo z sc̄tis z futuris z eternis rithmice p̄ tres dies p̄tinue cantando acsi ea añ se scripta videret. Et inter cetera beatissimā virginē tam in corde gloriificatā cōstantissime asserbat.

Nec illos q̄ cū dño surrexerūt postea fuisse incineratos: s; cū dño ascēdisse. Inter alios ē d̄ b̄tō steph̄ aō quē vocabat rosa riuū paradisi cātado dixit q̄ ad meritū passionis eius z orationis dñs dedit ecclesie pauli cōuersionē vt eo decedente cū multo affectu p̄dicatiōis s; nō cū multo effectu succederet ei vicarius q̄ p̄ eo cū multiplici effectu p̄dicatiōis p̄transiret. Et ca predicta posset q̄s dubitare. An p̄uenienti? sit orare vocaliter q̄ corde em̄: cum dicat Grego. Veraciter orare est amarus in cōpunctiōe gemitus nō cōposita verba resonare. Et **Isid.** li. de sū. bo. **D̄o** cordis est nō labioꝝ. Nō em̄ verba Sepcan̄tis deus attendit sed orātis cor insp̄cit. **Dicēdū** fm̄ alex̄d̄. de ales in. iij. volumine sūme. Et richardū. in. iij. distm. xv. **Et** h̄o. ij. y. q̄ oīo est duplex s; cōmūnis h; fieri p̄ ministros ecclē i p̄sona totū populi. Et hec oīo d; innotescere populo vt excitetur ad deuotionē. **Iō** debet voce exprimi. Alia est priuata z singularis que offertur ab homine vt est singularis p̄sona: siue pro se: siue p̄ alio. Et q̄uis non sit necessariū talem orationē esse vocales: tñ ei vox adiungitur triplici ratiōe.

Primo ratiōe deuorōis excitāde.

Secūdo ratiōe veneratiōis exhibēde.

Tertio ratiōe affectiōis explicāde.

Primo igit̄ &c. Et q̄dā em̄ naturali vniōne aie ad corp̄ mortū corpus diuersimo de affectiōes aie excitant z affectiōes aie (maxime si sint fortes) imutatiōes faciunt in corpore. **Iō** quicq; p̄ sonū vocū: p̄ genuflexiones: p̄stratiōes: z p̄toris rithmōes: z similia excitatur interior affectus. Si aut̄ mēs p̄ h̄mōi qualiterq; distrahatur vel impediatur a talib; cessandū est. **Secūdo** ratiōe veneratiōis exhibēde z q̄si ad debilitatiōem: vt s; h̄o deo seruiat fm̄ totū illud qd̄ ex deo h; dicit em̄ **Iō** dam. in. iij. li. **Or** ex duplici natura compositū sum? intellectuali s; z sensuali: duplices honorē debem? deo offerre: s; spūalem z corporale. **Tertio** ratiōe affectiōis explicāde. Nam ex abūdantia cordis os loquit̄: vt d̄ **Bart.** xij. Quicq; em̄ ita seruet aia interi? in amore dei aut hūllatur in eius timore: aut obligatur in bñficiōꝝ ei? recordatiōe q̄ q̄si vim patiens in s̄ba p̄o

rūpere cogit. Exēplū de brō frāscō quē
sē audīuit fr̄ leo soci⁹ ei⁹ z p̄fessor p̄ lōgū
spaciū oratōe eleuatū a trā clamātē dīcē
tē. Quis es tu: z q̄s sum ego? Et dū hec
verba sepius replicaret: suspirabat luge-
bat z tor⁹ videbat liq̄factus amore. Et
aūt postea fratri leoni interroganti retu-
lit: illa verba sic prulit qm̄ in suo corde
tam pfūda ysabat paruitatē sue cognitio-
z diuine magnitudinis p̄templatio a qua
tā copiosa bñficia susceperat sperabat q̄
cū admiratione cōpellebat sic dicere lau-
dando deū. Quis es tu de⁹ me⁹ q̄ teipm̄
etiā dare mihi p̄mittis q̄ nullo indiges z
a q̄ est oīne bonū: Et q̄s sum ego q̄ nihil
boni habeo nec habere possum nisi tu de-
deris: Et multa alia bulliebant in corde
ei⁹. Similit̄ oīs bernard⁹ miles z doctor
de assisio q̄ p̄mus fuit quē sanct⁹ fra-
scus traxit ad ch̄m. Eū anteq̄ mundus
reliquisset: inuitasset quodā sero in domo
sua pauperē frāscū cū in p̄ma vigilia no-
ctis obseruaret eū quid faciebat: audiuit
eū in oratōe positū cū suspirijs z lachry-
mis sepius replicantē. De⁹ me⁹ z oīa In
quib⁹ p̄bis vt postea declarauit dño ber-
nardo pfūdissime p̄replabatur excellen-
tā diuine maiestatis z infinitā bonitatē
sūi. l. dei. l. c. l. xxxvij. fm̄ ligna silue exar-
descer ignis. Ligna sūt diuerse medita-
ones ex q̄bus surgunt diuerse affectiōes
feruentes.

Tertius articulus. Aud. zc. Cauete ne
p̄ negligentia vestra fructu illo pue-
mint imo ira dei etiā magis q̄ misericordiam
in vestris orationib⁹ inueniatis. Dicit lex
Dissoluta negligentia prope doli est. ff.
mādat. l. Si fideiussor. Et hiero. dicit d̄
p̄se. di. v. Nō mediocriter. Rūqd̄ p̄borū
flecti multitudinē de⁹ vt hō pōt. Nō em̄
p̄bis tm̄ sed corde orādus ē de⁹. Quap̄
pter melior ē q̄nc̄ psalmoz cātatio cum
cordis puritate z spūali hilaritate: q̄ psal-
terij modulatio cū anxietate cordis z tri-
sticia. Audite. Si quis misericordia regis in-
digeret z ad curiā accedēs gr̄a supplica-
tōis supplicādo regi p̄ misericordia dorsi
regi verteret vt interim cū alijs fabulare
tur an talis mod⁹ supplicādi grat⁹ esset
regi: Certe nō. Expone z applica notādo
illud Bern. Debet p̄ficiens in oratōe qn̄

ta puritate cordis pōt intendere in eū cui
offert oratōis sacrificiū z in oratione of-
ferre ei seipsum.

Pro Letanijs. Sermo primus.

Petite et da-
z. Lu. xj. Pater vester cele-
stis dabit spūm bonū peten-
tibus se. Ibidē. Tria ibi notantur in deo
p̄siderāda q̄ inducere debent ad fiducia⁹
liter petendum.

Primū ē benignitas amorosa. cū dicit.
Pater vester celestis.

Scōm liberalitas copiosa. cū dicit. Da-
bit spūm bonū.

Tertū equitas gratiosa. cū dicit. petē-
tibus se. Equū em̄ est vt nō nisi petentibus
det. Magna vero gratia est dare petenti-
bus. De primo Rhōm. viij. Accepistis spū-
ritū adoptionis filioz in q̄ clamamus. Pa-
ter. De scōdo. Aug⁹. Plus vult ille
dare q̄ nos accipere. De tertio. Beda.
Ad hoc peti se vult vt capaces dono: un-
deus fiant qui petunt.

Petite. zc.

Primus articulus. An a deo sit aliqd̄
petendū orādo. Q̄ nō: qz diuina dis-
positio est imutabilis: ergo siue oremus
siue nō. idē eueniet. Contra. Lu. xvij. O-
portet semp̄ orare z nō deficere. **R**ñsio
fm̄ Tho. ij. ij. q. lxxxij. Non oram⁹ vt do-
nāas indigentias manifestem⁹: neq̄ vt ol-
ui nā dispositionē imutem⁹: s; vt nris p̄c-
cib⁹ obtineam⁹ qd̄ de⁹ disposuit sic nobis
dare: vt Greg. di. in p̄io lib. dial. Hec ex
Tho. **P**ro sūd. Si p̄a eēt opinio aliq̄
rū p̄hoy ponētū oīa i reb⁹ hūanis ex ne-
cessitate p̄rigere: tūc frustra fieret orō ad
deū. S; ip̄e et aristoteles hāc positionēz
ip̄bat in fine p̄mi peri her. vbi determi-
nat nō oīa euenire ex necessitate: s; multa
p̄tingēter. Sicut tm̄ dicit Gal. in alex. Ne-
mo temeraria credat fortuito q̄z geri mū-
dana negocia casu. **D**ia lege meāt quā re-
rū p̄ditoz ille sanxit ab etno. **I**ō q̄rit. An
orādus sit de⁹. Dicit rñ. vs. **P**ost rñsio-
nē dicas. h̄ vob sufficere dz qm̄ sic de⁹ or-
dinavit: cui⁹ ordinatio ē ifallibilis vt petā-
tis: rñ bene petitis dabitur vobis. **A**orā-
ter dicitur bene: quia Jaco. iij. dicit. Pe-
tite: z non accipite: eo q̄ male petatis. **A**u-